

ירמיהו מ"ה-מ"ו

פרק מ"ה

1. בכתבו את הדברים האלה

- א. כשכתב את הדברים שיביאו להלן.
- ב. כשכתב את נבואתו מתחילת הספר.
- ג. כשכתב מגילת איכה ושאר נבואות (סי' ל"ו)
- ד. מש"כ פי' מ"ד פסוק כ"ו לכן שמעו וכו'

1. אמירת אוי נא לי כי יסף וכו'

- א. אמר ירמיה אוי נא לי
- ב. אמר ברוך אוי נא לי
- ג. אמר יהויקים או נא לי
- ד. אמר צדקיהו אוי נא לי

2. ואתה תבקש לך גדולות

- א. ואתה ברוך תבקש לך נבואה.
- ב. ואתה ירמיה תבקש לך גדולה
- ג. ואתה ירמיה תבקש דברים גדולים לישראל
- ד. ואתה צדקיהו תבקש מלכות גדולה וחזקה.

3. ונתתי לך את נפשך לשלל

- א. האויבים יקחו אותך שלל
- ב. תקבל נפשך לעצמך כאילו לקחת שלל.
- ג. נפשך תהיה מופקרת לכל הרוצה לשלול.
- ד. די לך שתנצל נפשך, כאילו לקחת שלל.

4. האם זכה ברוך לנבואה

- א. לא זכה שלא הגיע לגדולתו של ירמיה.
- ב. אפי' שהיה ראוי לנבואה לא זכה.
- ג. אעפ"י שלא הגיע לגדולתו של ירמיה זכה.
- ד. זכה מפני שהיה סמוך לחורבן.

פרק מ"ו

1. על מי התנבא ירמיה

- א. רק על ישראל ועל מצרים.
- ב. על ישראל ועל גויים אחרים.
- ג. רק על ישראל ועל מואב.
- ד. לא התנבא על הגויים אלא על נבוכדנצר.

2. ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה

- א. הנביא אומר לנבוכדנצר שילחם בישראל.
- ב. הנביא אומר לנבוכדנצר שילחם במצרים.
- ג. הנביא אומר למצרים שיגשו למלחמה עם נבוכדנצר וינצחו.
- ד. הנביא אומר למצרים בלעג שילחמו בנבוכדנצר אבל יפלו.

3. מדוע ראיתי המה חתים

- א. מדוע ראיתי שהמצרים נפחדו.
- ב. מדוע ראיתי שהמצרים נשברים.
- ג. מדוע ראיתי שהכשדים נפחדו.
- ד. מדוע ראיתי שהכשדים נשברים.

4. מצרים ביאור יעלה

- א. נבואה שיצליח מצרים כמו שיעלה היאור.
- ב. לעג למצרים שחשבו שיעלו ביאור לכבוש ארצות.
- ג. מצרים תכבש כמו שהיאור יעלה.
- ד. מצרים תשגשג ויהיה לה עושר כמו יאור יעלה.

5. יום נקמה להנקם מצריו.

- א. יום שדי' ינקום מהמצרים הריגת יאשיהו
- ב. יום שנבוכדנצר ינקם במצרים.
- ג. נבואה שעתידה מצרים לנקום בבבל.
- ד. נבואה שעתיד מלך המשיח לנקום בבבל

6. עלי גלעד וקח צרי

- א. שגלעד תעלה ותקח בשמים

ירמיהו מ"ז

1. נבואת ירמיה על פלישתים

- א. נבואה שפרעה יכה את עזה.
- ב. נבואה שפרעה יכה כל פלישתים.
- ג. נבואה שכשדים יכו את עזה.
- ד. נבואה שכשדים יכו כל פלישתים.

2. לא הפנו אבות אל בניס מרפיון ידים

- א. אבות יפנו להציל את הבנים, כי לא יהיה כח לבנים להציל עצמם.
- ב. האבות לא יפנו להציל בניס מרפיון ידים של אבות.
- ג. אבות לא יפנו בניהם ממקומם להצילם מרפיון יד צבא פלישתים.
- ד. מלכי פלישתים לא סמכו על צבאם שלא עצר כח.

3. עד מתי תתגודדי

- א. עד מתי תעמידי גודד ומלחמה
- ב. עד מתי תשרטי בבשרך (לא תתגודדו)
- ג. עד מתי תעשו אגודות אגודות (מחלוקת)
- ד. עד מתי תכו בחרבות (יתגודדו כמשפטים)

4. האספי אל תערך הרגעי ודומי

- א. אומר לפלישתים להאסף אל עריהם וירגו.
- ב. אומר לחרב די לך שהרגת פלישתים ע"י פרעה ועכשיו תשובי אל נרתיקך והרגעי ושתקי.
- ג. אמר לכשדים הכנסו לנתקכם ולא תשחיתו.
- ד. תשובי להעריך את כחכם, ותביני שאין תקוה להלחם.

5. ואל חוץ הים שם יעדה

- א. למקומות האלו הזמן את החרב.
- ב. אל חוץ הים שם תקותה של הפלישתים.
- ג. בחוף הים תשוב מלכות פלישתים
- ד. בחוף הים ינצחו המצרים.

ב. שבבל תעלה לגלעד ושם תמצא בשמים.

ג. לעג למצרים, לך לגלעד וקח רפואת למכותך.

ה. נבואה שאחר מפתם יהיה למצרים רפואה.

7. ויאמרו קומה ונשובה אל עמנו

- א. העמים העוזרים את המצרים אמרו שילכו לארצם.
- ב. המצרים יגידו נברח חזרה למצרים.
- ג. אחר שהבבלים יכו את המצרים ישובו לבבל.
- ד. כשישראל יראו מפלת המצרים יקחו מוסר לשוב.

8. מפני חרב היונה.

- א. מפני חרב נבוכדנצר שמעופפת כמו יונה.
- ב. המצרים יברחו מפני שחרבם נסה כמו יונה בורחת מנץ.
- ג. מפני חרב נבוכדנצר שמצויר על דגלי יונה.
- ד. מפני חורבן ישראל שנמשלו ליונה.

9. כי נוף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב

- א. כי המקום ששמו נף תהיה שממה וציה.
- ב. כי הנוף היפה יהיה שומם וציה
- ג. כי המקום ששמו נוף תהיה שממה מפני שתשרף.
- ד. כי הנוף היפה יהיה שומם מפני שישרף.

10. ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך

- א. אביא עליך יסורים כמה שצריך ללמדך אבל לא אכלה אותך מן העולם.
- ב. אביא עליך יסורים ולא אוותר לך.
- ג. אני אאסור אותך בשביל שתעמוד למשפט כי בלא זה לא אנקה אותך.
- ד. עצם הדבר שאכלה הגויים ולא אותך. זה יהיה לך מוסר. ולכן לא אצטרך להביא עליך יסורים אחרים לנקותך.

